

Vážení přítomní, sestry a bratři,

vítám Vás na Legionářském marši v Památníku legionářů již po osmé. Každý ze sedmi předchozích byl jiný a každý byl něčím jedinečný. Ten dnešní má podtitul **Národní pout'**, protože si připomínáme sto let sepětí našeho kraje s Prahou, sto let návratu Těšínska do českého lůna, sto let sblížení s českým národem.

Vyslechli jsme si podnětné projevy, historická shrnutí i dojemné národní písně, přesto mi dovoluňte přidat několik vět. **28. červenec 1920 je pro nás natolik významný den, že bychom si ho měli nejen připomínat, ale zároveň si uvědomovat, že od tohoto data měla naše vlast jednoznačně dané hranice, hranice, s nimiž sousední státy vyjádřily souhlas.** Jejich průběh se ovšem naši nepřátelé pokoušeli několikrát zpochybnit, ba je i zrušit. Nikdy to naštěstí netrvalo dlouho. Naše staletími stvrzené státní hranice vedoucí po hřebenech hor i nově vzniklé úseky garantované mezinárodními konvencemi se posléze vrátily na své místo. Tento návrat se neudál bezbolestně, mějme to na paměti. Hranice České republiky jsou dnes pro celý civilizovaný svět definitivní a nenapadnutelné, suverenita našeho státu je od nich odvozena.

Připomínáme si zde každoročně oběti českých vlastenců, mnozí z nich padli přímo na hranici.

Tím prvním, kdo položil svůj život na nové čs. hranici byl **vojín Klement Šťastný**, člen rozhraničovací komise. Nedaleko odsud na svahu hory Čantoryje skonal 11. listopadu 1920 po zákeřném útoku zfanatizované bojůvky. V letošním roce se podařilo opravit jeho hrob v Bohumíně, za což patří poděkování městu a panu Ing. Leopoldu Mališovi, vnukovi Kl. Šťastného. Prst' z tohoto hrobu za chvíli uložím pod Mohyly české státnosti.

Jistě jste si už všimli, že si dnes připomínáme také sté výročí naší vlajky a stejně letité ústavy státu, bývalého Československa. Před sto lety byl poprvé zvolen v demokratických volbách i T. G. Masaryk a vznikla moderní čs. armáda.

Věřím, že se dnešní den zapíše do naší regionální historie, stejně jako rok 2018, kdy jsme si připomněli sté výročí vzniku Československa. Památník legionářů je pro mne (doufám že i pro

mnohé z Vás) místem, které mám rád, kde pulzuje má česká vlast, mé rodiště i bydliště.

Dovolte mi na závěr citovat slova jednoho z válečných veteránů, narozeného v Nýdku, svobodníka Jindřicha Eisnera, který mi v roce 2007 řekl: „**Víte nepatřím k lidem, kteří by svou činnost ve válce nějak zdůrazňovali. Vím jen, že kdyby bylo potřeba, ani na okamžik bych nezaváhal a šel bych tuto zem bránit.**“ Na toto jeho upřímné vyznání nemohu zapomenout.

Loučím se s Vámi pozdravem **JEDEME DÁL** a přeji našemu Těšínsku do druhé stovky všechno nejlepší.